

Praktikpladssituationen er heldigvis blevet meget forbedret de seneste år, men man er nødt til at bevare skolepraktikken som alternativ, fordi der ellers vil være nogle, der bliver ladet i stikken, også selv om de opfylder alle krav om egnethed. Det drejer sig især om etniske minoritetsgrupper.

De øvrige ændringer, hvor forslaget lægger op til en helt rimelig og fornuftig udvidelse af, hvem der kan komme i skolepraktik, kan CD også give sin tilslutning til.

Poul Nødgaard (DF):

Det lovforslag, vi behandler her i dag, er jo et led i finanslovaftalen. Den er Dansk Folkeparti ikke med i, men derfor kan man selvfølgelig godt forholde sig til forslaget.

Jeg vil nok sige, at praktikforanstaltningerne i hvert fald nok vil være svære at afskaffe, for de er kommet for at blive. De er så udvidet med to elementer, som det fremgår af bemærkningerne, der koster, som jeg kan læse det, to gange 17 mio. kr., det er 34 mio. kr.

Vi vil ikke afvise forslaget i dag, det vil vi bestemt ikke; vi vil have lov at grave lidt mere i det og herunder bl.a. også eventuelt stille nogle spørgsmål til undervisningsministeren, der kunne gå ud på, at det jo nu engang er sådan her i livet, at hvis man vil bruge mere ét sted, så må man spare et andet.

Jeg kender ikke den aftale, der er indgået mellem regeringen og De Konservative om denne finanslov, men jeg synes jo nok, det var værd at vurdere, om man inden for den eksisterende praktikhistorie kunne lave nogle reduktioner, der om ikke helt gik lige op med de 34 mio. kr., så i hvert fald bragte en større balance i det, når man lige uden videre skal have 34 mio. kr. ekstra.

Når man følger uddannelsessektoren, som jeg også foreslår hr. Jan Køpke Christensen at gøre, synes jeg nok, at man ikke sådan lige med et pennestrøg kan afskaffe en ordning, der har fungeret utrolig godt for utrolig mange mennesker.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg noterer med glæde, at der er et klart flertal for lovforslaget her, og det på trods af, at vi jo, når det gælder skolepraktikordningen, har ført mere end en ideologisk krig både her i Tinget og uden for.

Jeg hæftede mig selvfølgelig ved den konservative ordfører fru Lene Espersens betænkelig-

hed ved den del af forslaget, som åbnede mulighed for, at man kunne meritere sig til skolepraktikken; det vil vi selvfølgelig drøfte. Der skal ingen tvivl være om, at den aftale, vi har indgået, overholdes.

Men jeg minder om, at der alene er tale om ved den del af forslaget her at give mulighed for, at unge, som opfylder egnethedskriteriet til skolepraktikken og dermed er på højde med det, man forlanger ved udgangen af den anden skoleperiode, skal have mulighed for som alle andre at gøre deres uddannelse færdig. Derfor er der god grund til at få set nærmere på det, og jeg svarer selvfølgelig på de spørgsmål, der måtte komme, også under udvalgsarbejdet.

Jeg synes også, at man i den forbindelse skal være opmærksom på, at ved, at egnede unge får mulighed for at gøre deres erhvervsuddannelse færdig, så står de jo til rådighed – og det bør hr. Anders Mølgaard også være opmærksom på – for det arbejdsmarked, hvor arbejdsgiverne nu hævder, at der vil blive mangel på unge, mangel på arbejdskraft. Her gør vi altså faktisk en ekstra indsats for at imødekomme ønsket om, at der længst muligt er kvalificeret, fagligt uddannet arbejdskraft til rådighed.

Så jeg synes, at for dem, der har udtrykt betænkelighed eller har været meget imod, er der i og for sig god grund til at tænke over tingene én gang til, ud over at det jo netop også er indgået i regeringens overvejelser ved fremsættelsen af lovforslaget at sikre, at alle unge – i det her tilfælde: som er egnede – kan færdiggøre deres uddannelse.

Ellers har jeg ikke mange flere bemærkninger at gøre til lovforslaget. Det sikrer jo altså, at den brede vifte af uddannelsesmuligheder, som stilles til rådighed for vore unge i dag, gerne skulle betyde, at der vil være meget få og efterhånden helst ingen, som ikke er i stand til at gennemføre en ungdomsuddannelse og dermed erhverve sig en kompetence af en eller anden art.

Jeg skulle måske, for at der ikke skal herske nogen tvivl, sige om økonomien, at nok er det anslået, at for de to grupper, der er nævnt, som her får muligheder for at komme i skolepraktik, vil det koste to gange 17 mio. kr., men for det første er det skønnet, at beløbet kan holdes inden for det samlede budget, og for det andet: Hvis vi bremser disse unge i at gøre den uddannelse færdig, som de faktisk er egnede til, så ville de jo – det viser al erfaring – melde sig et andet sted i uddannelsessystemet, og så ville udgiften i de fleste tilfælde blive mindst den